

[Handelsministeren.]

Arbejdere med deres Familie kommer til at staa uden Erhvervsmuligheder. De proklamerer deres ubetingede Fornægtelse af Krisehjælp til en vigtig og ældgammel Nationalproduktion, samtidig med at de haanende kritiserer Regeringen, fordi den ikke har færdige Planer til en kommende Kriser Afhjælpning. De stiller sig paa Forhaand afvisende overfor en Sag, der er saa oplagt som denne.

Man fristes nægtelig deraf til at spørge, om Venstre da overhovedet har i Sinde at yde andet Bidrag til en kommende Kriser Mildnelse end blot og bar at kritisere og paa Forhaand afvise; men jeg vil dog længst muligt bevare Troen paa, at Venstre vil være rede til paa sagligt og objektivt Grundlag at drøfte de Foranstaltninger, der kommer til Drøftelse i Fremtiden.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit spurgte mig, om der ikke var Mulighed for at give en særlig Understøttelse af Statskassen, saa at tønderske Kniplinger eventuelt kunde komme paa den bebudede Verdensudstilling i Chicago. Hertil kan jeg i Øjeblikket kun svare, at der ikke er truffet nogen Bestemmelse om Danmarks Deltagelse i Chicago-Udstillingen, og jeg kan tilføje, at en saadan Deltagelse utvivlsomt, hvis den skal have nogen Betydning, vil koste meget store Summer baade for Staten og for Udstillerne; og hvad værre er: Danmarks Udsigter til at faa sine Frembringelser afsat i de Forenede Stater er saare ringe som Følge af de Toldforanstaltninger, dette Land har truffet for at holde fremmede Landes, ogsaa danske Varer, ude.

Skal vi deltage i den Udstilling, maa det være ud fra andre Synspunkter hovedsagelig end Erhvervssynspunkter. Men Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal deltage eller ikke, er jo ikke afgjort, og jeg kan derfor ikke give det ærede Medlem andet Svar end det, jeg her har givet.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard, hvis Kunstkritik jeg ikke skal komme ind paa her at drøfte, gjorde i Forbindelse med denne Kritik nogle Bemærkninger om en Vandreudstilling i de Forenede Stater, en Vandreudstilling af dansk Kunst. Jeg tror, han nævnte Aarstallet 1920—21. Han oplyste, at der til denne Udstilling var bevilget af Danmark, det vil altsaa sige af den danske Stat, 40 000 Kr., men, sagde det ærede Medlem, der blev ikke solgt for en Cent ved Hjælp af denne Udstilling.

Jeg tror heller ikke, at denne Udstilling svarede til Forventningerne; jeg tror ikke, den svarede til Anstrengelserne. I

alt blev der af Statskassen til denne Udstilling ofret ikke blot de 40 000 Kr., men yderligere 10 000 Kr., saaledes at Udgifterne i alt var 50 000 Kr. Salget, som har kunnet konstateres i Forbindelse med denne Udstilling, er af Industrifolk overfor Handelsministeriet opgjort at kunne anslaaes ikke til Nul, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard anslog det til, men til ca. 20 000 Dollars. Det er jo ikke noget stort Beløb, naar Hensyn tages til, at Udstillingen kostede Statskassen 50 000 Kr.

Jeg kan i hvert Fald sige, at i det Resultat, der saaledes blev opnaaet, ligger der ikke nogen stærk Opfordring til at gaa til en større Deltagelse i den Verdensudstilling, der nu søges iværksat ovre i Chicago.

Det ærede Medlem Hr. Rager ankede over, at Staten nu ofrede Penge til flere Institutioner til Anskaffelse af Maskiner og Materiel, i det hele taget til Foretagelse af Vareprøver af forskellig Art. Det er rigtigt; vi har Statsprøveanstalten, og vi har Orlogsværftet, som ogsaa har en Prøveanstalt, og vi har Polyteknisk Læreanstalt, som ogsaa foretager saadanne Prøver, som Statens Prøveanstalt foretager, og endelig har vi Teknologisk Institut, om hvilket det ærede Medlem dog sagde, at dette i alt Fald delvis var en privat Anstalt.

Det sidste er for saa vidt rigtigt, som Staten ikke afholder *alle* de Udgifter, der er forbundet med denne Anstalt, Teknologisk Institut, men Staten afholder dog en meget betydelig Del af Udgifterne, og Institutionen vilde vistnok være hjemfaldet til en meget mager Levemaade, hvis den ikke kunde faa Statens Støtte. Jeg betragter Teknologisk Institut som en offentlig Institution ved Siden af de andre, om end paa en lidt anden Maade.

Jeg kan give det ærede Medlem Ret i hans Betragtninger, og den Omstændighed, at der er fire og ikke tre Institutter, kan kun forstærke Indtrykket af det, det ærede Medlem sagde. Jeg kan tilføje, at vi i Handelsministeriet har vor Opmærksomhed henvendt paa Sagen, og jeg haaber ved Forhandlingen at kunne bringe det Forhold, som nu ikke er, som det skal være, til en forsvarlig Ordning, saaledes at Staten ikke til samme Formaal giver Penge ud forskellige Steder. Jeg haaber paa, at der kan bringes et tilfredsstillende Arbejde i Stand, saaledes at der ikke for Fremtiden skal blive Grund til Kritik over Forholdene.

Kirkeministeren (Dahl): Der har ikke været mange Talere under den forløbne Del af Finanslovdebatten, som har beskæftiget